JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 13den NOVEMBER, 1830. N. 45

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WAARSCHOUWING.

AAN de achterstallige Belastingschuldigen en andere Lands Debiteuren wordt bekend gemaakt dat alle de reeds vervallene posten van verschuldigde landsmiddelen en regten, zonder onderscheid, als mede alle andere pretentien van het Gouvernement, welker betaaltyd reeds verschenen is, en vóór den 20sten dezer maand niet zullen aangezuiverd en afbetaald zyn, op dien dag ter geregtelyke invordering zullen worden ingezonden aan het Publieke Ministerie.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 5den November 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 12den November 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den November 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand November zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING!

DE ondergeteekende als speciale Gemagtigde van de Heeren CLEMENT, MANUEL en PHELIPE LEYBA, wegens den Boedel en Nalatenschap van wylen Mejufvrouw CATALINA AUGENIA LEYBA, (hunne moeder,) geeft kennis aan al de genen die eenige pretentie mogten hebben tegen den bovengemelden Boedel om hunne Rekening ten zyne Pakhuize in te zenden; als mede de genen die aan denzelven schuldig zyn, hunne Rekening te liquideren.

A. DE MEZA.

Den 12den November 1830.

EL abajo firmado como especial Apoderado de los Señores CLEMENT, MANUEL y PHELIPE LEYBA, acerca la sucesion y propiedad de la defunta Señora CATALINA AUGENIA LEYBA, trae á la vista y oido del público por algunos que tengan pretencion contra dicha sucesion, pueden verificarlo, trayendo sus cuentas en Almacen del abajo firmado; tambien los que tienen que dar á la dicha sucesion, harán mui bien de liquidar sus cuentas.

A. DE MEZA.

Noviembre 12, 1830.

MET leedwezen maakt de ondergeteekende bekend dat zyne Moeder ANNA MATTEY, Echtgenoot van den Heer SIMON GOVANI AGOSTINI, op den 26sten November verleden jaar te Corsega is overleden.

JOSE AGOSTINI.

Curaçao den 11den November 1830.

JOSE AGOSTINI tiene el disgusto de anunciar al Publico, que su Madre ANA MATTEY, Mujer de legitimo matrimonio del Señor SIMON GOVANI AGOSTINI fallecio en Corsega, el 26 Noviembre de 1829.

Curazao 11 de Noviembre de 1830.

NEDERLANDEN.

Uit een' brief uit Brussel van den 16den September zien wy dat de zaken aldaar nog in denzelfden toestand waren. Er waren nog geene troepen binnen de stad gerukt. De werklieden waren nog zonder bezigheid na het vernietigen der machines in de fabrieken en werden door de aanzienlykste burgers onderhouden; doch hunne middelen schoten te kort; het voeden van zoo vele arme huisgezinnen stond optehouden, waarop eene algemeene plundering moest volgen. De Schuttery, die alleen de stroom niet zou kunnen stuiten, zou genoodzaakt zyn om de linie troepen des Konings interoepen.

Toen onlangs de minister om het bewind des Konings te pryzen in de Tweede Kamer de aanmerking maakte, dat sedert de aanvang der regering van Z. M. tot dezen tyd toe het ryk omstreeks 800,000 zielen in bevolking was toegenomen, maakten de Belgische dagbladen deze tegen aanmerking. "Dat deze groote volks aangroei waarlyk geen bewys was van voorspoed en menschen geluk, daar de bevolking in byna alle groote Belgische steden voor een derde gedeelte uit armen of behoeftigen bestaat, die in tyden van ongunstigen oogst zich in de diepste ellende moeten bevinden."

Het is deze klasse van menschen, die den opstand begonnen hebben. Hun eerste werk was het openbreken der bewaarplaatsen der geestige dranken en dezelve rykelyk binnen te zwelgen; aldus genoegzaam courage water gedronken hebbende, durfden zy de politie, gendarmerie en de linie troepen het hoofd bieden, het paleis van den minister verbranden en dat van andere heeren, welke zy aanhangers van den Koning noemden, plunderen. Volgens brieven van Engelschen, die in Brussel hun verblyf hadden, was het een vreemd gezigt om den morgen na den opstand die duizende dronke lieden door de straten te zien zwieren, zwadronnerende hunne sabels, die zy uit de wapensmederyen genomen hadden, boven hunne hoofden en roepende: "vive la liberte! abas le ministere!"

Men heeft grootendeels deze onheilen te danken aan de dagbladen der Unionisten, die sedert een paar jaren niet opgehouden hebben het volk aantehitsen.

Na dat de Koning vele concessien gedaan had ten believe der Roomschgezinden, bvb. het sluiten van het konkordaat, het vernietigen van het filosofische collegie en het vrystellen van het publieke onderwys, vond men weder nieuwe grieven of bezwaren.

Volgens de *Courier des Pays Bas*, het vinnigste der revolutionaire dagbladen in Belgien, zyn de hoofdbezwaren de volgende:—Belgien heeft volgens dit dagblad eene bevolking van vier en een halve millioen zielen, Holland slechts achtien honderd duizend zielen, nu moest het getal der hooge ambtenaren, der officieren van de land en zeemagt en der leden van de tweede kamer der staten, die Belgen van geboorte zyn, in verhouding staan als de volksmenigte van Belgien in verhouding staat met die van Holland, dat is ten naasten by als drie tegen een. Zoo moesten bvb. het getal der officieren van de landmagt uit driemaal zoo veel Belgen bestaan als Hollanders. Doch volgens de *Courier* heeft het tegendeel plaats, verre weg de ambtenaren aan het ministerie verknocht, de officieren der land en zeemagt en de helft der leden van de tweede kamer, zyn Hollanders; dus, gaat de *Courier* voort, wordt eene groote natie als een overwonnen volk van eene kleine behandelt.

Wy zyn niet genoegzaam bekend met den staat der zaken in het moederland om die bezwaren geheel te weerleggen, doch kunnen dit er op aanmerken. De numeraire opgave der bevolking van Belgien en Holland volgens de *Courier* is blykbaar valsch. Wanneer men de bevolking neemt van die provintien, welke de oude Nederlandsche Republiek uitmaakten met de distrikten, die zy in Belgien bezat, dan zal die bevolking thans wel omstreeks twee en eene halve millioen bedragen en de oude Oostenryksche Nederlanden eene bevolking van drie en eene halve millioen bevatten. De leden der tweede kamer worden gekozen naar evenredigheid der grondbelasting, die de provintien opbrengen. Nu betaalt Holland even zoo veel aan belastingen als Belgien, en van daar dat het getal der leden van de tweede kamer uit beide gedeelten des ryks gelyk is. Daar er nu onder de leden dezer kamer uit de Noordelyke provintien ook Roomschen en geene Protestanten uit de Zuidelyke provintien gekozen worden, zoo hebben de Roomschen de meerderheid in deze kamer en geen voorstel kan in die kamer doorgaan, dat ten nadeele der Roomsche eerdienst is. De Roomschen hebben zich waarlyk niet te beklagen, daar op het budjet de uitgaven ten voordeele van de katolyke eerdienst in de laatste jaren zoo zeer verhoogd zyn, hetgeen weer klagten heeft gegeven aan sommige Protestantsche leden, die betogen dat de Pastoors begunstigd zyn boven de Predikanten, hetwelk des te meer onbillyk is daar de eerste ongehuwd zynde alleen maar voor zich zelven behoeven te zorgen, terwyl de laatsten dikwyls met een groot huisgezin belast zyn.

Een andere bezwarenis van de Belgen is volgens de *Courier*, het niet volbrengen van het konkordaat. Er zyn slechts vier bisschoppelyke zetels voorzien, terwyl de drie nieuw opgerigte zetels nog onvoorzien blyven.—De reden hiervan kan zyn, dat het gouvernement, niet zoo schielyk de nodige fondsen kan vinden voor het oprigten van nieuwe bisschoppelyke hoofdkerken, en paleizen voor den bisschop en zyne domheeren.

Tegen het straffen der militairen met rietjes slagen, hebben de Belgische journalen al zeer veel papier vol geschreven; zy willen die straf afgeschaft hebben als wreed en onmenschlyk. Of het afschaffen dier ligchaams straffen, verkieselyk is of niet dit kunnen wy niet beoordeelen.

Verdere bezwaren der belgen zyn de ministeriele verantwoordelykheid en het aanwezen van het hooge militaire geregtshof in de Noordelyke provintien.

Wy twyfelen echter of de Belgen nog te vreden zullen zyn al stond de koning hun alle hunne verzoeken toe ten nadeele der Hollanders. Dan zouden er nieuwe bezwaren komen, zy zouden vragen dat alle protestansche kerken in Belgien gesloten wierden, dat de Roomsche geestelykheid in de Staten Generaal vertegenwoordigd wierde, dat de Roomsche geestelykheid vaste inkomsten moest hebben en dat daartoe de domeinen des ryks moesten dienen, dat de nieuwe kerk te Amsterdam voor de bisschoppelyke kerk moest ingerigt worden en het stadhuis of paleis tot woonplaats des bisschops en zyne domheeren, dat als het heilige sacrament in prossessie door de straten wierd gedragen de Protesatnten en Jooden hunne huizen moesten vercieren, dat de souverein den godsdienst dier meerderheid zyner onderdanen moest omhelzen en misschien zou het zoo ver gaan om de invoering der inkwisitie in Belgien te vragen, en om dezelve naar de Spaansche te modelleren den groot inkwisiteur van Madrid te onbieden. Zoodanig was de geest waarin de dagbladen der Unionisten geschreven werden, doch gelukkig voor de zaak van den Koning dat de omwenteling in Frankryk ten hoofddoel had om de hierarchie of priesterregering omverre te werpen.—De revolutionairen in Belgien, die de Franschen in alles willen navolgen, konden dus de verzoeken ten voordeele der Roomsch Katholyke geestelykheid, niet op den voorgrond plaatsen, dan ware hunne revolutie in tegenstelling met die der Franschen, maar zy moesten beweegredenen opgeven om den opstand te regtvaardigen; men kon toch niet zeggen, dat het alleen maar was om de Franschen natevolgen; en het gemeene volk is niet zoo ver in de staathuishoudkunde doorgedrongen om grondige bezwaren te vinden. De bezwaren, die het volk konde vinden, waren de impost op het gemaal en slagery. De eerste of drukkendste dier lasten was door de stedelyke regering van Brussel als stadsbelasting ingevoerd toen de tweede kamer dezelve had verworpen; de tweede was door deze kamer met meerderheid van stemmen behouden. Om het volk tevreden te stellen, heeft de stedelyke regering de beide taxen verworpen en zal het te kort daaruit ontspruitende op andere wyzen moeten zoeken, bvb. op directe belastingen.

Het bestuur dier stad om het onrustige volk te bevredigen, beloofde hunne bezwaren by den Koning in te brengen en moest toen tegen wil en dank bezwaren zoeken. Behalve die der ongelyke bedeeling der ambten tusschen de Hollanders en Belgen die men voorwendt, bestaan er geene inderdaad en de Koning kan hunne verzoeken naar het voorkomt zonder veel moeijelykheid toestaan, want welke zyn de overige?

Het wegzenden van den minister van justitie en andere leden van het kabinet. Jammer is het bekwame mannen weg te zenden, doch men vindt er altyd anderen. Het vernietigen der wet op hoon en laster. Deze wet is in de tweede kamer met eene meerderheid van 90 stemmen tegen 12 doorgegaan; het zyn de afgevaardigden van het volk zelven die dezelve gewild hebben. De Koning moet dus derzelver afschaffing den Staten weer voorstellen. Het terugroepen van de Potter en Consorten. Misschien zal de Koning dit wel toe geven; hunne straf was toch zeer ligt. Hunne grootste straf is geweest het publiek maken hunner korrespondentie, waaruit de Katholyken hebben kunnen ontwaren hoe

vyandelyk de Potter der Roomsche godsdienst is en de gansche wereld hen als eerlooze menschen heeft leeren kennen.

De herstelling der Jury is door de Staten zelven verworpen en de inpost op het slagten door hen daargesteld; de Koning zal deze bezwaren de Staten moeten voordragen.

Het verzoek om het volk meerder invloed op de verkiezingen van de tweede kamer te geven, dit kan de Koning zonder inwilliging der Staten ook niet toestaan.

FRANKRYK.

De Generaal Lamarque te Bordeaux zynde, heeft de heeren officieren van het 55ste regiment byeen verzamelde en hen in dier voege aangesproken :—

"Ik wensch U geluk met uw schoon gedrag; herinnert U altyd dat gy soldaten zyt, belast om het vaderland te verdedigen, en geene beulen zyt, om uwe medeburgers te vermoorden. Het leerstelsel van de blinde gehoorzaamheid is slechts aanwendbaar op onze zuivere militaire pligten: indien men U voorschryft om eene stad inteneemen, sterft allen in den bres, maar indien men U beveelt, om de wetten te schenden, en tegen de regten der burgers te stryden, breekt uwe degens, zy dorsten slechts naar het vyandelyke bloed! Ongeluk! ongeluk en schande aan degenen, die het Fransche bloed doet storten !"

Tranen vloeiden uit de oogen van alle deze helden, die gezamenlyk uitriepen: "Generaal wy zullen nooit uwe aanspraak vergeten."

Men kan zich geen denkbeeld vormen over de geestdryvery die onze nieuwe revolutie in Engeland gaande maakt. Personen die uit Londen aankomen, verzekeren ons dat de kandidaten de kiesstemmen niet verkrygen, dan onder de edelyke belofte om aan de regering allen bystand te weigeren, die een oorlog tegen Frankryk tot doel mogt hebben.

By de deur van iedere kerk zyn er driekleurige maandjes, om de offerande te ontvangen, bestemd voor de slagtoffers van onze roemryke dagen.

Men schryft uit Londen, den 13den Augustus :—De Koning van Engeland Willem de Vierde vernam met eene levendige voldoening de overwinning der vryheid in Frankryk. Men verzekert, dat hy ondertekend heeft voor eene som van 200 pond sterling (5,000 fr.) tot onderstand der gekwetsten van den 28sten July.

Eenige Ministers hebben zyn voorbeeld nagevolgd; onder anderen Mr. Peel, die 50 pond sterling (1,200 fr.) geteekend heeft.

PROCES VERBAAL der Koninklyke zitting van de kamer der Pairs en van de kamer der Gedeputeerden, vergaderd in het paleis van de kamer der Gedeputeerden, den 9den Augustus 1830.

Het jaar een duizend acht honderd dertig, den 9den Augustus.

De Heeren Pairs en de Heeren Afgevaardigden in het paleis van de kamer der Gedeputeerden vergaderd zynde, op de zamenroeping van Lodewyk Philip, Hertog van Orleans, Luitenant Generaal van het Koningryk, trad Z. K. H. binnen, gevolgd door de Hertogen van Chatres en van Nemours en van de officieren van zyn huis, en begaf zich ter plaatse welke voor hem bestemd was vóór den troon.

De Pairs en de Afgevaardigden stonden over eind met ongedekte hoofden. Z. K. H. plaats genomen hebbende, zeide aan de Pairs en aan de Afgevaardigden Myne Heeren! zit neer.

Zich vervolgens wendende tot den President van de kamer der Gedeputeerden, sprak hy tot hem :

"Myn Heer de President van de kamer der Gedeputeerden gelieven de verklaring van de kamer te lezen." De Heer de President dezelve voorgelezen hebbende, gaf dezelve aan Z. K. H. over, die dezelve ter hand stelde aan den Heer provisionelen Commissaris, belast met het departement der binnenlandsche zaken.

Zich teffens wendende tot den Heer President van de kamer der Pairs, zeide hy: "Myn Heer de President van de kamer der Pairs, gelief my ter hand te stellen de akte van toestemming van de kamer der Pairs." De Heer de President deed zulks; en stelde de uitvoering ter hand van Z. K. H., die daarmede den provisionelen Commissaris by het departement van justitie belastte.

Toen las de Hertog zyne aanneming in de volgende bewoordingen :

"Myne Heeren Pairs! Myne Heeren Afgevaardigden!

"Ik heb met eene groote oplettendheid de verklaring van de kamer der Gedeputeerden en de akte van bewilliging van de kamer der Pairs gelezen. Ik heb alle uitdrukkingen daarin overwogen en overdacht.

"Ik neem, zonder bepaling, noch uitzondering aan, de clausulen en verbindtenissen welke deze verklaring behelst en den titel van Koning der Franschen, dien zy my opdraagt; en ik ben gereed de waarneming daarvan met eede te bekrachtigen."

Z. K. H. vervolgens opgestaan zynde en het hoofd ontbloot hebbende, heeft den eed afgelegd, waarvan de inhoud is als volgt :

"In de tegenwoordigheid van God, zweer ik getrouwlyk te zullen waarnemen het konstitutionele Charter, met de wyzigingen uitgedrukt in de verklaring; slechts door en volgens de wetten te regeren; om regt te laten wedervaren aan een ieder volgens zyn regt, en om in alles te handelen alleen met oogmerk om het belang, het geluk en den roem der Fransche natie te behartigen."

De Heer de provisionele Commissaris by het departement van justitie heeft vervolgens de pen aan Z. K. H. aangeboden, die deze akte in drie originelen geteekend heeft, om bewaard te worden by de koninklyke archiven en by die van de kamer der Pairs en van de kamer der Gedeputeerden.

Zyne Majesteit Lodewyk Philip van Orleans de Eersten, Koning der Franschen heeft zich toen op den troon geplaatst, waar hy begroet is geworden door duizend maal herhaalde uitroepingen van *lang leve de Koning!*

De stilte hersteld zynde, heeft Zyne Majesteit de volgende aanspraak gedaan :

"Ik heb zoo even een groote daad voleindigd. Ik gevoel ten sterkste al de uitgestrektheid der pligten die dezelve my oplegt. Ik gevoel dat ik dezelve zal volbrengen. Het is met volle gemoeds overtuiging dat ik aangenomen heb het verdrag van verbond dat my voorgesteld was.

"Ik zou vuriglyk gewenscht hebben den troon, waarop de nationale begeerte my zoo even geroepen heeft, nimmer te beklimmen; maar Frankryk aangevallen in zyne vryheid, zag de openbare order in gevaar; de overtreding van het Charter had alles ontsteld; de werking der wetten moest hersteld worden, en aan de kamers betaamt het hierin te voorzien. Gy hebt het gedaan, Myne Heeren! de wyze wyzigingen die wy zoo even aan het Charter gemaakt hebben, waarborgen ons de veiligheid van het toekomende; en Frankryk, hoop ik, zal van binnen gelukkig zyn, van buiten geacht en de vrede van Europa meer en meer bevestigd."

De Heer de provisionele Commissaris by het departement van justitie heeft vervolgens de Heeren Pairs en de Heeren afgevaardigden verzocht om zich in hunne respective kamers te begeven, alwaar den eed van getrouwheid aan den Koning en van gehoorzaamheid aan het konstitutionele Charter en aan de wetten van het koningryk door elk afzonderlyk afgelegd zou worden; en de zitting is opgeschort geworden.

PASQUIER, President van de Kamer der Pairs.

Markies **DE MORTEMART**, Hertog **DE PLAISANCE**, Graaf **LANJUINAIS**, Secretarissen van de kamer der Pairs.

CASIMIR PERRIER, President van de kamer der Gedeputeerden.

J. LAFITTE DUPIN ainé, **B. DELESSERT**, Vice Presidenten.

JAQUEMINOT, L. CUNIN GRIDAINE, PAVIE DE VANDEUVRE, J RS, Secretarissen van de kamer der Gedeputeerden.

DUPONT (DE L'EURE), Commissaris ad-interim van het departement van Justitie.

GUIZOT, Commissaris ad-interim van het departement van binnenlandsche zaken.

VOORSPELLING VAN NAPOLEON.

In het bekende werk getiteld: "Stem uit St. Helena" bladzyde 160 uitgegeven door Dr. O'Meara, vindt men het volgende :—

Hy (Napoleon) sprak over de waarschynlykheid van eene revolutie in Frankryk "vóór er twintig jaren verloopen en wanneer ik dood en begraven zal zyn," zeide hy, "zult gy *eene andere Revolutie in Frankryk zien.*" "Het is onmogelyk dat negen en twintig millioenen Franschen te vreden kunnen leven onder het juk van vorsten die aan hun door vreemdelingen opgedrongen worden, tegen dewelke zy voor byna dertig jaren gestreden en hun bloed gestord hebben." "Kunt gy de Franschen laken om dat zy niet genegen zyn zich te onderwerpen onder het juk van zulke dieren gelyk Monchena ?"

Napoleon is thans niet meer, men vindt deze door hem gedane voorspelling vervuld door de onlangs plaats gehad hebbende revolutie in Frankryk welke de vrywillige abdicatie van den troon door het huis van Bourbon en de roeping van een door de volksstem uitgekozen monarch op dezelve ten gevolge heeft gehad, en dit strekt tot bewys van die diep doorgronde staatkunde die men hem niet en benevens het al omvattend krygsgenie die deze groote veldheer bezat niet kan ontzeggen, waarvan hy zich in den tyd zoo meesterlyk heeft weten te bedienen.

BEKENDMAKING.

De genen die verlangen mogen Wissels te bekomen welke wegens den dienst van den Vestingbouw alhier, door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezer Kolonie op Zyne Excellentie den Minister voor den Waterstaat, de Nationale Nyverheid en de Kolonien zullen getrokken worden, gelieven daartoe inschryving te doen by besloten biljetten die uiterlyk op Woensdag den 17den dezer, des voormiddags te elf ure, ter Algemeene Secretary moeten worden ingeleverd, om door den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad-interim voormeld te worden geopend, zullende de Wissels tot de som van Vier Duizend Guldens toe, aan de genen, dewelke de voordeeligste inschryving hebben gedaan, worden toegewezen. Kunnende geene inschryving geschieden voor minder dan Honderd Guldens, en voor meer by opklimming van niet minder dan Tien Guldens.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 12den November 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—NOVEMBER.

6.	golet Angerona, Gifford,	New York
8.	bark Drie Gebroeders, Oduber,	Aruba
	golet Felix, Portillo,	Puerto Cabello
	—— Eensgezindheid, Pool,	Bonaire
	bark Twee Gebroeders, Eskeldsen,	St. Thomas
9.	—— Maria, Dammers,	Bonaire
10.	—— La Maria, La Roche,	Avary
12.	boot Counter, Craane,	Bonaire
	kotter Childe Harold, Layan,	Jamaika

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

6. golet Fishgig, Eltino,
—— Dorothea, Hatt,
9. bark Harriet, Andam,
10. golet Felix, Portillo,
—— Geertruida, Dammers,
bark Maria, Seragusa,
golet Sophie, Barbozo,
11. bark Maria, La Roche,
—— Drie Gebroeders, Oduber,
golet Del Carmen, Schotborgh,

Deze week heeft het publiek dezer kolonie het genoegen gehad de wereld vertooning (*Cosmorama*) van den Heer A Fraigneau te zien. De personen welke de steden die vertoond zyn geworden, gezien hebben, verzekeren dat de gelykenis groot is.

Luchtverschijnsel.

Voorleden Zondag is alhier eene kleine vuurkloot of buitengewone groote vallende ster gezien geworden.— Een der ingezetenen dezer kolonie, die in de gelegenheid was om dit Meteor met naauwkeurigheid gade te slaan, heeft ons het volgende berigt daarvan ter plaatsing ingezonden :—

"Den lezer zal niet onbekend zyn met de verschynselen dewelke des avonds by helder sterren hemel zich aldaar vertoonen, en die men gewoonlyk "vallen der sterren of sterren verschieten" noemt, en welke alleen zigting in haren loop en van een min of meerdere groote en aard zyn, en gewoonlyk eene aangename en verbazende gewaarwording verwekken; ten minst, men is blyde dat men zulke eene vertooning gezien heeft. Die van verleden Zondag avond, welke door velen gezien is, maakt eene uitzondering van alle *die* soorten van *Meteoren*, en, welke ik zal zoeken te beschryven, zoo als ik dezelve waargenomen heb.

"Zondag avond den 7den November te half acht ure, voor myn huis op het plein zittende, het gezigt naar het noorden, by donkere maan en heldere sterren hemel, komt uit het N. O. 25 graden boven den horizont, en wel uit het sterrenbeeld *Perseus*, eene heldere witte vuurbal, gaande met eene snelle vaart, horizontaal van het Oosten naar het Westen en binnen den tyd van een half minuut eindigde zy haren loop in den Melkweg en wel, in den grooten nevelplek, te zien by het sterrenbeeld *Cassiopeia*.

"In dit tydstip was het zoo helder op de aarde als men zulks wel by eene naby sterke bliksemstraal waarneemt, en alle voorwerpen doet zigtbaar worden. Na dezen tyd, dat die vuurkogel haren loop gedaan had en verdwenen was, bleef evenwel de afgelegde gloeijende loopbaan in wezen, hetwelk anders by het gewone sterrenverschieten het geval niet is, en deze nagelatene gloeijende beek of streep, gaf *ook* een helder licht van zich, doch niet zoo wit, als de vuurkogel in haren loop verspreid had, en vertoefde nu drie minuten in deze lynregte gedaante.

"Nu begon deze vuurbeek eene roode koleur aantenemen, en trok zich binnen twee minuten terug tot op de plaats waar het verschynsel uitgegaan was, en formeerde allengskens, eene groote gloeijende wolk, zoo als men wel by het op of neergaan der zon aan den hemel waarneemt. Deze gloeijende gedaante gelyk eene wolk, bleef nog wel 6 minuten aan den hemel pronken en verdween na dat de geheele vertooning 15 minuten geduurd had. Aanmerkelyk was het, dat de sterren, dewelke te zien zyn in het Slangenhoofd, hetwelk *Perseus* in zyn linkerhand houdt, door deze gloeijende overblyfsel of wolk niet verduisterd werden, en men deze sterren met of zonder verrekyker zien kon, daar anders doch, de geringste wolk, de sterren waaronder zy heentrekt onzigtbaar worden."

By het aanschouwen dier lichtverschynsels komen in ons verscheidene vragen op, die wy gaarne opgelost zouden zien, bvb. van welke natuur zyn deze verschynsels? zyn het massas, die in de wereldruimte zwervende toevalliger wyze de aarde in haren loop om de zon ontmoeten en in het bovenste gedeelte onzer dampkring door een chemisch proces in brand geraken, of bestaan dezelve uit bestanddeelen, die uit de aarde opgestegen zyn, zich in den boven dampkring geconcentreerd hebben en aldaar in brand geraken ?

De vraag wegens de natuur of aard dier verschynsels zal nog lang onbeantwoord blyven; wy zullen niet weinige woorden opgeven wat er aangaande dezelve in latere tyden bekend is geworden.

In 1823 verbonden zich eenige natuurkenners in Duitschland om iederen avond by donkere maan van 9 tot 11 ure den hemel gade te slaan uit onderscheidene plaatsen, ten einde door de wiskundige berekeningen de hoogte der vallende sterren en vuurkloten te berekenen. Deze waarnemingen hebben plaats gehad van April tot October te Breslau en andere steden; en zie hier den uitslag der berekeningen.

De laagste dezer Meteoren die er gezien is, had éène Duitsche myl hoogte en de hoogste 50 mylen. Byna allen hadden eene hoogte van 5 tot 40 mylen.

Het grootste deel dier Meteoren ging naar beneden, eenige gingen horizontaal en andere opwaarts. Van de 36 berekende loopbanen gingen er 26 nederwaarts, 9 opwaarts en een horizontaal. Zy schynen dus aan de zwaarte onderworpen te zyn, doch tegelyk van andere krachten gedreven te worden, die naar eene der zwaarte tegenovergestelde rigting mededeelen.

Zy bewegen zich naar alle hemelstreken doch meerendeels westelyk; daar nu de aarde zich om hare as naar het oosten draait, moeten deze Meteoren natuurlyk meestal zich westelyk schynen te bewegen. Hieruit zou men dus moeten besluiten, dat dezelve cosmisch zyn en niet tot onze aarde te huis behooren.

Hare snelheidjis van 4 tot 8 mylen in eene seconde; de aarde rukt in eene seconde niet eene snelheid van 4 mylen voort.

Hare groote is somtyds zeer aanmerkelyk; de staart die eene kleine vuurkogel na zich gelaten had, werd berekend 120 voeten middellyn en 3 à 4 mylen lengte te hebben; de vuurkogel had dienzelfden middellyn. Hoe zouden zulke massas zich in den dunnen damkring kunnen formeeren zoo ze niet cosmisch waren?

Zy verschynen even zoo zeer by groote hitte als groote koude, dus schynen ze met het weder niet in verband te staan.

Deze en meer andere gevolgtrekkingen kan men vinden in Brandes Unterhaltungen &c. eerste Deel, Leipzig 1825. Ons bestek is thans te kort om er meerder van te zeggen.

De natuur en aard dezer Meteoren zyn ons geheel onbekend; misschien zal eens derzelver ware theorie gevonden worden in dat boek, hetwelk ons zal uitleggen hoe het goud en het zilver in de planten voortgebragt wordt en hoe de synthese dier metalen, die wy als onzamengesteld beschouwen, er in bewerkt wordt, terwyl zy tot nog nog tot weerstand geboden hebben aan onze pogingen om dezelve te ontleden.

COLUMBIA.

Berigten van de overkust van den 29sten October laatstleden melden ons dat er op den 27sten te voren, 400 man troepen van Puerto Cabello te Maracaybo waren aangekomen en dat men eenige dagen daarna nog 300 man aldaar verwachtende was; deze afdeeling is bestemd om naar de Táchira te vertrekken ten einde aldaar met andere troepen, welke reeds derwaarts gemar-

cheerd zyn, de grensscheiding van Venezuela te dekken; uit welke berigten men dus moet opmaken dat er eenige vyandelyke militaire operatie van den Ex-President Bevryder Bolivar aan dien kant vooronderstelid wordt.

Partikuliere brieven uit Bogota behelzen het berigt dat de Generaals J. M. Obando en H. Lopez met 3,500 man van het zuiden tegen die stad in aantogt waren ten einde door kracht van wapenen de konstitutionele regering aldaar te herstellen. De Generaal Bolivar was volgens de opgemelde berigten als nog te Carthagena, terwyl de werkeloosheid van dit gewezen opperhoofd van Columbia, het vermoeden doet ontstaan, dat het tydstip tot nog toe door hem niet gunstig genoeg beschouwd wordt om zich door de kracht van wapenen wederom aan het hoofd der Republiek te plaatsen waartoe hy weleer door eenige zyner aanhangers is uitgenoodigd geworden. De weinige populariteit die de Generaal Bolivar in Columbia heeft, schynt hem dus tot nog van dit door eenige gevoelt verlangen en van zyn daarop gevolgd voornemen om andermaal de teugels der Columbiaansche regering in handen te nemen, afte houden; en het is de weinige gezindheid welke men in Columbia ten zynen opzigte voedt, die de niet ongegronde vooronderstelling daaruit by velen doet geboren worden dat hy (Bolivar) in zyne ontwerpen en inzigten niet zal slagen.

Te Venezuela was, zoo als men zulks uit de van daar ontvangene berigten kan opmaken, alles rustig. Volgens die berigten zoude de aldaar ontworpene grondwet door het Kongres reeds bekrachtigd en beëdigd zyn.—Ook zoude dit thans gekonstitueerd ligchaam een dekreet genomen en uitgevaardigd hebben tot het oprigten en organiseren van een leger groot 10,000 man en zoude de geprojecteerde en goed gekeurde leening van 300,000 pesos tot onderhoud van hetzelve bestemd, bewerkstelligd zyn.

De tot nu toe genomene maatregelen te Venezuela, blyven dus de reeds ingekomene berigten van daar bevestigen dat hetzelve alles in het werk stelt om de door den Ex-President Bevryder ontworpene plannen krachtdadig tegen te gaan en te verydelen, byaldien de pogingen tot herstel der plaats hebbende scheuring der Republiek, geenen ingang zullen vinden, zich in deszelfs verklaarde onafhankelykheid van allen dwang, te handhaven.

INVOER WETTEN.

Het Konstituerende Kongres van Venezuela

Overwegende dat het in de tolhuizen tegenwoordig bestaande stelsel buiten mate drukkend is voor den handel en tegenstrydig aan de publieke welvaart, welker bevordering deszelfs eerste zorg is, besluit :—

Art. 1. De volgende havens in de Republiek van Venezuela worden verklaard open te zyn voor den in- en uitvoer van den buitenlandschen handel :—Angostura in de provintie Guayana; Pampatar en Juan Griego in die van Margarita; Carupano en Cumana in die van Cumana; Barcelona in die van Barcelona in het oosten; La Guayra in die van Caracas; Puerto Cabello in die van Carabobo; La Vela in die van Coro en Maracaybo in die van Maracaybo. Teffens worden de aanliggende havens voor den uitvoer opengesteld; als: de havens Cumarebo, Adicora en Zazarida in de provintie Coro; en die van Guirra en Maturin in de provintie Cumana; vooorloovende verder den invoer in de eersten van Aruba en Curaçao en in de laatste van het eiland Trinidad. Zoo mede worden opengesteld voor den in en uitvoer uitsluitelyk voor de gemelde eilanden Aruba en Curaçao de haven van les Cayes de San Juan in de provintie Coro, onder beding van niet meer te mogen invoeren dan eene gelyke waarde van het uitgevoerde.

Eerste paragraaf.—De cabotage handel zal uitsluitelyk gedreven worden in nationale vaartuigen, van de eene naar de andere der opengestelde havens in Venezuela en de schippers zullen gehouden zyn, den zeebrief te vertoonen in de respective duana, alwaar de uitklaring der lading geschiedt, waarby aangeteekend wordt of de verschuldigde inkomende regten betaald of niet betaald zyn.

Tweede paragraaf.—Op dezelfde wyze zal de kust handel gedreven worden, van welke plaats ook aan de kust met de opengestelde havens in de provintien, mits door nationale vaartuigen wier schippers verpligt zyn, op de duana, waar de inklaring geschiedt, een respectivelyk certifikaat van den Administrateur of tolheffer inteleveren, ten bewyze der uitgevoerde lading, op dat zoo dezelve in uitvoerbare vruchten bestaat, de daarop staande geregtigheden in de duana of ter plaatse van derzelver invoer kunnen verzekerd worden.

Derde paragraaf.—Zoo mede zullen er bestaan de dispositien, wegens den handel der kust van Goagira met de vreemde kolonien.

Art. 2 Op het oogenblik dat een vaartuig ten anker komt in een der voor den buitenlandschen handel opengestelde havens, zal de administrateur van de duana of zyn plaats bekleeder, vergezeld van den kommandant der reserve garde, een korporaal en een opzigter derzelve, zich aan boord begeven en van den schipper eischen den zeebrief, het beëedigde manifest der lading, eene nota der aanboord hebbende scheepsbehoeften, opgavedes naams van den schipper, dien van het vaartuig, der natie aan dewelke het behoort, hoeveel tonnen hetzelve meet, de plaats van waar hetzelve komt en waar hetzelve aangedaan heeft, het getal dagen des overtogts en den naam van den consignataris; zullende aanboord gelaten worden een opzigter of waker van de reserve garde, in geval hetzelve met lading komt, doch op ballast, zal men slechts al de opgaven vorderen met uitzondering van het manifest.

Eerste paragraaf.—Indien het vaartuig van een der havens van Venezuela (behalve die den cabotage handel voert) komt, zal de schipper de uitklaring van de duana van waar het komt, moeten inleveren, in plaats van het manifest, gelyk bepaald is in het eerste paragraaf van het eerste artikel.

Tweede paragraaf.—De vaartuigen die binnen Orinoco of Maracaybo zeilen, zullen bewaakt moeten worden door een of twee wachters, van Yayas en het kasteel van San Carlos af, ten einde er niets van het vaartuig gelost worde, voor dat hetzelve door de beambten van de duana is bezocht geworden.

Art. 3. Binnen den tyd van 24 uren, na de aankomst van het vaartuig, is deszelfs Consignataris of de eigenaar der lading gehouden op de duana te verklaren of hy voornemens is de lading te ontschepen. Wanneer het vaartuig geheel en al of ten deele zal ontlost worden, zal men binnen den bepaalden tyd of ten langste binnen drie dagen, daartoe van den chef der duana een schriftelyk permit moeten erlangen en terzelver tyd de origineele facturen gewaardeerd met het register, inleveren; waarby moet gemeld staan, of een gedeelte van de lading naar een of ander haven der republiek bestemd is; maar zoo hetzelve niet zal ontladen, moet hetzelve binnen zes werkdagen tyd na deszelfs aankomst vertrekken; uitgezonderd in gevalle van avary, wanneer hetzelve niet langer dan den noodigen tyd tot herstel in dehaven zoude mogen blyven.

Art. 4. De oorspronkelyke facturen gevorderd in het voorgaande artikel, zullen beëedigd komen door de eigenaars van of belanghebbenden in de lading, vóór een publiek ambtenaar, en zullen de onderteekingen derzelve bevestigd moeten worden door een certificaat van den konsul of handels agent der republiek of van eene bevriende of onzydige mogenheid, en ter plaatse waar zich geen konsul of agent bevindt, als dan door drie kooplieden, ten einde door die documenten te kunnen bewyzen, dat de op de facturen gestelde pryzen, de inkoops pryzen zyn.

Art. 5. By gebrek aan oorspronkelyke facturen in gevalle van dezelve niet mede gebragt te hebben, zal de eigenaar of consignataris een manifest bevattende het getal zakken, kisten, tronken, vaten, enz. inleveren en zich aan hetgeen de wet in dit geval bepaalt onderwerpen.

Art. 6 en paragrafen 1, 2, 3, &c.

Paragraaf 4.—De ontvlambare en volumineuse artikelen kunnen zelfs op de landing plaats afgeleverd worden, zonder dat dezelve in magazynen behoeven opgeslagen te worden; zoo mede alle andere artikels met toestemming van de verkenners, ten einde het vervoeren derzelven gemakkelyk te maken.

Paragraaf 5.—Van 6 tot 9 ure smorgens en van 10 tot 3 ure 'snamiddags zal de ontlading mogen geschieden, bepalende voor alle vaartuigen van 6 tot 10 losdagen, welke echter ingeval van gegronde hindernissen, naar de beoordeeling van den administrateur, kunnen verlengd worden; edoch indien de ontlading willekeurig en voor het gemak van den consignataris is vertraagd geworden, zullen de wachters aan boord elk drie pattienjes per dag moeten genieten.

Paragraaf 7, &c.

Art. 7. Na dat de koopmanschappen uitmakende de lading in de duana zullen gebragt zyn, zullen dezelven moeten verkend worden, door den chef der duana enz.

Art. 8. Deze verkenning geschiedt door het vergelyken der oorspronkelyke fakturen of manifesten met de pakken &c. welke geopend zullen moeten worden, ten minste van elke soort een. Op gelyke wyze wordt gehandeld met dranken of artikelen welke by gewigt verkocht worden, zullende een weger in tegenwoordigheid van de verkenner de opname van het gewigt doen; en zoo er eenig niet op de fakturen of manifesten aangeteekende goederen mogten gevonden worden, zal de gansche lading onderzocht worden.

Eenig paragraaf &c.

Art. 9. Indien eenige koopmanschappen, wier geregtigheden ad valorem geheven werden, wierden ingevoerd zonder fakturen, of met dezelve, echter niet behoorlyk bevestigd als by art. 4 is bepaald, zullen de hoedanig ingevoerde artikelen gewaardeerd worden naar de prys courant der markt, van waar dezelve zyn uitgevoerd, waarop de heffing der geregtigheid geschiedt, met een opslag van 25 pct. als boeten ten voordeele van de publieke kas.

Eenig paragraaf.—Hiervan wordt uitgezonderd de gesalveerde goederen uit verongelukte schepen of door ander toevallen veroorzaakte avaryen, welke naar de juiste verminderde waarde zullen geschat en daarop de heffing der geregtigheden geschiedt worden.

Art. 10. Zoo de administrateur met gegronde vermoedens begrypt dat de facturen vervalscht en de pryzen lager gesteld zyn dan de markt pryzen der plaats waar de goederen afgeladen zyn, zullen dezelve onderzocht worden in de tegenwoordigheid van den belanghebbende, door drie kooplieden benoemd door den eerste civile bewindhebber der plaats; en zoo de vervalsching aangetoond worde, zal de administrateur de goederen doen waarderen naar de marktpryzen van waar dezelve zyn uitgevoerd geworden, tot welke einde de facturen zullen moeten vergeleken worden met anderen van gelyken inhoud en plaats der afladling; en indien het kome te blyken dat het verschil 10 pct. niet te boven gaat, zullen de geregtigheden op de waarde geheven worden; edoch boven de 10 pct. beloopende, zullen de geregtigheden met 30 pct. verhoogd worden; boven de 20 pct. beloopende, zal de verhooging 50 pct. zyn en by herhaling, al ware het ook 20 pct. verschil, zal het volle bedrag van het factuur verbeurd worden.

Eenig paragraaf.—De verhoogde geregtigheden zullen ten voordeele der publieke kas vervallen.

Art. 11. In de voorgaande artikelen gemelde gevallen, zal de administrateur twee of drie kooplieden wettiglyk gekwalificeerd, benoemen, altyd de voorkeur gevende, aan de genen die in groot handelen, die het meeste vertrouwen, kennis en probiteit bezitten; en een gelyk getal zal door den belanghebbende benoemd worden.—Beide partyen zullen elk een der voorgestelde personen uitkiezen en de twee verkorenen zullen de waardering bewerkstelligen in tegenwoordigheid der verkenners en van den belanghebbende; welke acte door allen moet onderteekend worden. Zoo de waardeerders verschillen, zal er een derde, met overeenstemming van den administrateur en den belanghebbende, benoemd worden, en zoo men niet overeen kan komen, moet dan het lot beslissen, zettende in een vaas de namen der twee personen en de eerste welke uitkomt zal beslissen.

Eenig paragraaf.—Geen koopman zal vermogen te weigeren waardeerder te zyn, op straffe van 200 pattienjes te betalen ten voordeele van de publieke kas, ten zy hy daartoe door natuurlyke of wettige redenen verhinderd wordt.

Art. 12. De per nationale vaartuigen, van welke plaats ook aangebragte goederen, zullen op de waarde der origineele facturen of op de waardering als ingevolge Art. 9 en 10, betalen de geregtigheden als op het navolgende tarief zyn bepaald :—

(Het Tarief en het vervolg der uitvoer wetten zullen hierna volgen.)

FROM ST. THOMAS PAPERS.

October 30.

We have received by the English Packet which arrived here 29th instant, our files English papers to the 18th Sept.—They give the account of the melancholy death of Mr. Huskisson. The papers seem to be full of accounts of tumults on the continent;—it is not possible to present our readers with as copious extracts as we would wish; hence we will in a few words give a summary of European details. An Insurrection broke out in Brunswick on the 9th September, which compelled the Duke to seek refuge in England. From the Private Correspondence of the *Times*, under date September 10 from Hamburg we have notice of many tumults in that city also.

We noticed in our last paper that a vessel had arrived from Malaga in 31 days, and brought no accounts from Spain of a nature corresponding with newspaper recitals. There is no doubt that the state in Europe gives rise to more of conjecture than of facts—In France the working classes have been very riotious—all kinds of mechanics demanding the destruction of machinery and the further increase of wages, &c., yet on the whole, from the vigilance displayed by the National Guards the country is tolerable quiet—Prince Talleyrand is appointed Minister to England.

FOREIGN INTELLIGENCE.

London, Sept. 18.

Courier Office, Four o'Clock.

We have just received accounts from Brussels of Thursday evening. We have only time to give the following extract of a letter :—

"BRUSSELS, Thursday Evening.

"We are here in a dreadful state of alarm. The Burghers have no longer money to give to the unemployed workmen and to morrow or Saturday a general rising is apprehended. There appears to be no other remedy against universal pillage than making peace with the King and calling in the troops."

Brunswick Sept. 9.—The duke took his departure on Wednesday at nine in the evening, and the palace was set fire to by the people, to whom the troops offered no resistance. The left wing is burned down, and the remaining part of the palace completely pillaged. Several persons have fled just in the state in which they were at the moment. No one was killed or wounded. No private property has been disturbed, and tranquillity is completely restored.

The Civic Guard has been formed under M. Lewis Löbecke, partner in the house of Löbecke, Brothers, & Co. The regular troops are commanded by Lieutenant General Von Herzberg. Both forces perform the service in the common, and with the best understanding.

On the 9th the Counsellors of State Van Manchausen and Aanneberg constituted a provisional government, which has convoked the States. If the members shall by the 12th be assambled to the number required by the constitution, they will proceed to take into consideration the state of the country.

Berlin, Sept. 9.—Count Diebitsch has arrived from St. Petersburgh, and Count Nesselrode from Bohemia.—There is a continual exchange of couriers between the Hague and Paris, and St Petersburgh. It is said that Count Diebitsch will go to Paris, and that General Van Natzmer will be sent to compliment the King of the French from our Sovereign.

We understand that the refugee Spaniards now in England are in good spirits at the accounts lately received from the distinguished officers who quitted England for the purpose of revolutionising their native country; but we do not find that Mina has entered Spain, and until we hare authentic information of his having done so we shall consider the anticipations of Spanish refugees as over sanguine and ill founded.

We can state positively, that the British Cabinet have protested against the usurpation of the frontier fortresses of the Netherlands by Belgian troops, in the event of a separation between the Northern and Southern Provinces, and that force, if necessary will be resorted to for its protections—*Court Journal.*

The Duke of Brunswick has arrived in this country, having been compelled to run away from his own state, the people having risen *en masse* and threatened his live.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Oct. 7.

LATEST FROM LIVERPOOL.

FLANDERS.—We are compelled to abbreviate, as follows the very long and circumstantial details given in our English papers, concerning the revolution, or rather insurrection, in Brussels. We begin with a long history of the commencement of difficulties, given in the Courier des Pays Bas, under date of Brussels, Aug. 26.

The Belgians, of all classes, and in all provinces, have been for a length of time dissatisfied. The Deputies, as the journals, have adverted to it. Much displeasure was produced in the city on the 24th, by a publication in the government gazette of an article which spoke of the greatest "intoxication and rejoicing plunged into" by the people, on account of their extraordinary happiness under their good government. On that evening, an immense crowd having assembled at the theatre, and a part of it took possession of the square of the Mint. At the conclusion of the play, numerous groups formed themselves, and proceeded towards the office of "Le National," Rue Fosse aux Loups. In a moment the windows were smashed, and it was attempted to burst open the door. A voice exclaimed, "Let us go to Libry!"—At these words the crowd retraced its steps, and went to the residence of Libry Bagnano, to the Polymathic Library, Rue de la Madelaine, near the great coach office. The multitude increased every moment. The windows were broken; the doors were burst in; all the furniture was demolished, the papers and books were torn, and thrown out of the windows in tatters. By a fortunate accident, Libry Bagnano, the principal editor of the National, was not found at home, by which his life was saved. He afterwards paid a stable keeper 600 francs to take him to Antwerp. It was 10 o'clock, at night. The broad street of La Madelaine was filled.—The police wisely abstained from interfering, as its interference would have proved pernicious. They were told that they would be let alone if they did not interfere.

Towards midnight the crowd dispersed. One group went to the Place Royal, preceded by a flag composed of the curtains of Libry Bagnano. The officer of that post came out, and asked what they wanted. The commander of the town came forward likewise. Nothing but confused cries were heard of "Liberty! Justice!"—A soldier stepped out of the ranks, and with tears in his eyes supplicated those present to withdraw, saying, "For God's sake disperse, and spare us the disgrace of being obliged to shed any Belgian blood." These simple words produced more effect than the stoutest resistance would have done.

Another group went by the Rue de l'Empereur to the street Ruysbroek, stopped before the Palace of Justice, and in a moment broke all the windows of the Hall of the Court of Assize, with cries of "Down with Van Maanen! Long live de Potter!" Shortly after the General who commands the town proceeded to the Hotel de Ville, and the horse gendarmes commenced to patrol about in detachments. A more numerous crowd proceeded to the house of M. de Kuyff, the Director of the Police. It was forcibly entered, and there, as at the residence of Libry, every thing was broken and destroyed; but there, likewise, not a single article was abstracted. One individual wanted to carry off the cloak of the Director of the Police, but he was trampled upon by the people, and the cloak itself was torn in a thousand fragments.

The crowd began there already to assume a more serious and violent aspect. The whole town began to be apprised of it. The inhabitants left their houses, and the troops got under arms. The first musket shots that were heard were fired towards one o'clock, when the commotion became directly more tumultuous and decisive. The crowd ran with great noise towards the hotel of M. Van Maanen, the Minister of Justice, situated in the Place du Petit Sablon, opposite the prison of Petits Carmes. When the people were before this residence, the exasperation seemed to have reached its highest pitch.

The doors, being burst in, shortly afterwards gave free admittance to the multitude, who poured in with the cries of "Down with Van Maanen!" Furniture and effects of every description were demolished. The troops wished to restore order, but they were too feeble. They were attacked, disarmed, and obliged to retreat. After this first explosion the multitude seemed to concert measures, and set fire to the building. The smoke appeared rapidly; the crowd rushed out and ranged itself round the hotel, and declared that it would not retire before the building was burnt down to its very foundation. The conflagration made great progress. The flames were perceivable already from afar—the firemen hastened to the spot with their engines, towards 4 o'clock, but they were repulsed and forced to return to the Hotel de Ville. This vast edifice being set on fire served thus as a point of assemblage—a number of workmen ran to the spot without pillaging, but likewise without retiring.

During the night gunsmiths had been compelled to deliver up the arms contained in their stores. The people distributed them.

Towards five o'clock in the morning the armed force displayed itself more. A battalion of chasseurs and a battalion of grenadiers spread themselves in companies through the streets where the agitation was greatest.—It was the Place du Sablon where, about six o'clock in the morning, an officer ordered a platoon to fire, and where the struggle became bloody. Presently the wounded were seen being carried home.

The armed force traversed the streets, firing multiplied volleys; it fired sometimes into the air, and sometimes to the crowd. The houses were shut up, and the windows lined with women and curious people; the streets were crowded, being sometimes invaded and sometimes deserted. The inhabitants were armed with guns, swords, and cudgels; they posted themselves at the corner of the streets.

Some workmen have torn from the shops of the Purveyors of the Court the Arms of the Royal Family, and many of the tradesmen have spontaneously taken them away.

That day some of the good citizens met, and agreed that it was highly important, if possible, to restore order. The paper which gives us the above particulars, concludes by advising the citizens to conquer their liberty by order.

The troops, instead of allowing themselves to be beaten or destroyed in detail, as in Paris, retired within their barracks, till reinforcements were sent for. About ten o'clock the whole garrison of Brussels, consisting of gensdarmes, troops of the line, and cavalry, drew up in the Place Royale in front of the palace, and looking to the park. They remained in this position for many hours, and different detachments from the neighbouring posts in the country continued to join them, till in the afternoon they amounted to about 3000 men, but without artillery.

No person of name or consequence, (says a letter of that day,) has yet appeared to direct the movements of the revolutionists. The hatred of Dutch sway seems deep and general among all classes; but the actual rioters are chiefly those who complain of high taxes and want of bread.

Messengers were sent off to the Hague, (where the King resides every other year, the alternate years being spent in Brussels,) and it was reported that similar movements might be expected at Liege, Ghent and Antwerp, on the receipt of the intelligence; but it would seem from the latest accounts we have, that the insurrection in Brussels was made without any preconcert abroad. One of the papers before us pronounces it a miserable imitation of the revolution of France, without its spirit or its provocation. In some respects, however, the conduct of the Brussels populace is worthy of commendation, and seems to indicate something of that principle which all would hope to see. They were very moderate and humane towards the soldiery, and punctiliously suppressed every appearance of a disposition to pillage, though they took arms and drank liquors.

The shops and churches were shut during the 26th. The streets had not been unpaved, but trees had been cut down for barricades. The moderate people most dreaded that Prussian troops might be brought in by the government, which would produce bloodshed.

The Governor and Commandant left the city. The editor of the "National," into whose office the mob first drove, was an Italian, son of the minister of the Grand Duke of Tuscany, and was paid 4,500 florins by the government. The types, &c. were destroyed; and the house of the printer quite emptied. The furniture of the Commandant, being taken from his house, was all burned. About noon a parley took place, and much to the tranquilizing of the people, the troops marched out and left the city to the national guard, which was under arms to the number of 5000. The tri-colored flag was flying on the Hotel de Ville.

A few days before these scenes occurred, the following placard was posted up at Brussels:

'Aujourdhui feu d'artifice!
Demain Illumination!!
Apres demain Revolution!!!'

[To-day fireworks! to-morrow Illumination!! Next day Revolution!!!]

A letter published in the London Times, dated at Brussels, august 28th, holds out a hope of a speedy termination of the revolt at that city. It is clear, from the convocation of the States-General, that the Government does not consider the tumult to have been what some people in London affect to call it—a riot of a drunken rabble. The Government evidently attaches political importance to the insurrectionary movement; but if the demands of the popular party do not exceed those mentioned by our correspondent, tranquillity may soon be restored.

"Nothing had yet been done towards the permanent restoration of tranquillity. The shops are still shut over all the city. The troops are still encamped before the Royal Palace; the groups of manufacturers are stil wandering about without employment; and the town is stil in the hands of its provisional protectors, without any interference from the general Government. During the night there have been no disturbance, thanks to the imposing force and admirable energy of the civic Guards. Nearly all the respectable citizens are now enrolled in that corps, and devote their time, their watchfulness, and their fatigues, to the cause of order and safety. Some of these have not slept two hours for the last two days.—To prevent confusion, and to be enabled to recognize each other on their duties, the citizens of each different quarter or district combine to form a separate company, regiment, or brigade, and in traversing the streets to occupy their various posts, or to relieve guard, are known by the number in large characters stuck on their hats."

The lowest of the people have been furnished with bread, influenced to abstain from plunder, quieted by a repeal of an odious tax on bread and meat, and encouraged by the hope of employment. The popular party have however learned their strength, ascertained that the troops are generally their friends, and their calmness and coolness render them formidable. The Burgomaster and City Regency were at their head, and through them they have made known their respectful demands to the Government.

1. They include the complete execution of the Loi Fondamentale, or Charter, given by the King at his accession.

2. The dismissal of the Minister of Justice, Van Maanen, and another member of the Cabinet, together with some of the city authorities.

3. The equal division of offices between the two nations, the Belgians and the Dutch.

4. The establishment of the chief tribunal of the nation in some frontier town.

Among the upper ranks here from the very beginning, nobody has whispered a change of dynasty. The lower classes behaved as I have formerly described.

There have been only 14 persons in all killed, in what I hope we may call the late commotion, 12 or 13 on Thursday morning, and 1 or 2 last night.

HAMBURG, Aug. 5.—The revolutionary mania seems to have spread even to this city; at least it manifests itself in various ways, in the coffee-houses on the Jungfernsteg (ladies' walk), for instance, by the eternal repetition of the longforgotten Marseillois Hymn, which (and not always at the desire of the French merchants' clerks) must not be played from morning till night.—The lilies on the sign of a French hairdresser have been painted over, and the three colours are seen here and there in places and on persons where one would not look for them.

PARIS, August 28.—The Paris Messager des Chambers, says:—"We believe that our government will preserve the strictest neutrality" with regard to Belgium; and will not take advantage of a scene of dissension to march into a country, which, for 25 years, formed part of her territory.

(From Le National.)

As soon as the loss of the crown by Charles X. was known at Rome, the members of Buonaparte's family, who reside in that city, informed the French Ambassador, that on the flight of the ancient dynasty annulled the decree by which they were banished from their country, they intended to take advantage, without delay, of the liberty of returning.

Cardinal Fesch, Archbishop of Lyons, and Primate of the Gauls, announced that he had resumed his jurisdiction. He has declared, that in virtue of the canons of the church, he intends to nominate vicars-general of his own choice, in order that they may administer legitimately in his name and for him the diocese of Lyons.

TUNIS, August 10.—Count de Larochefoucault, sent by France to Tunis with extraordinary powers, has just concluded a new treaty with the Regency of Tunis, of which the following are the principal articles:—Henceforward full and entire liberty is to be enjoyed by the commerce of all nations, and the Dey will cease to levy the monopoly which he exercised formerly: 2. The cession of the Island of Tabarca to France: 3. No tribute is to paid henceforward. 4. The Turks now employed in military service are to be sent back to their country: 5. If a vessel belonging to any nation whatsoever be shipwrecked on the coasts of Tunis, if a sailor or a passenger be assassinated or ill-treated on the above coast, the Regency will be obliged to pay the value of the vessel and of its cargo: 6. Piracy is prohibited, and in case of war with any power, the Tunisians will have no right to attack merchantmen: 7. The slaves shall be restored to liberty.—Precurseur.

The Maritime Prefect to Toulon transmitted to the Minister of Marine the following telegraphic despatch,

ROAD OF TRIPOLI, Aug. 13:

Rear-Admiral Rosamel to the Minister of the Marine.

"The wishes of the King are accomplished, the important mission to the Government of Tripoli, which he confided to me, has been completely successful without the assistance of arms and without bloodshed. The Bey has signed all the conditions berofe imposed on him, and has ratified them by the treaty which I conculded with him on the 11th of August."